

KÖRNYEI HÍRHOZÓ

2012. augusztus
6. évf. 8. szám

Környe Község Információs Lapja

Hatan részesültek elismerésben

1996-ban készült el az Árpád Emlékmű Környén, így idén már 16. alkalommal biztosított a Millecentenáriumi Emlékpark méltó helyszínt a Szent István király tiszteletére rendezett ünnepségnek.

Ezer évvel ezelőtt úgy tűnhetett, Szent István lehetetlen feladatra vállalkozik. Az akkor már megszilárdult hatalommal rendelkező európai uralkodóházak is kétkedve szemlélhették, ahogy a harcos, keleti nép régi életét maga mögött hagyja,

és új életre rendezkedik be itt, a Kárpát-medencében. A történelem azonban Szent Istvánt igazolta: népek jöttek-mentek, világhódító birodalmak tűntek el a történelem süllyesztőjében, a magyar nép azonban megalapozta, felépítette otthonát Európában – hangzott el Beke László ünnepi beszédében augusztus 20-án. A polgármester az ezer esztendő örökségének felbecsülhetetlen értékére is felhívta a figyelmet, azt kívánva, hogy mindenki találjon tehetségének megfelelő feladatot hazánk

építése során, hogy mindenki elhelyezhesse saját követ az ország épületében, így váljon.

Az ünnepi gondolatok és a Német Nemzetiségi Dalkör műsora után a környei önkormányzat és testvértelepülése, Tardoskeda, a helyi Német Nemzetiségi Önkormányzat, valamint a Környei Németek Baráti Köre képviselői helyezték el az emlékezés és kegyelet koszorúit az Árpád Emlékműnél, majd Bedy Sándor plébános szentelte meg az új kenyeret, amelyre Szemeti Ferenc tiszteletes osztott áldást.

➔ 2. oldal

Hagyomány, hogy a környei önkormányzat az államalapítás ünnepén ismeri el azok tevékenységét, akik kiemelkedő teljesítményükkel öregbítik a község hírnevét, vagy áldozatvállalásukkal vívják ki a település közösségének megbecsülését.

Amiről kevesen tudnak

Volt a Tatabányai Bányász élvonalbeli labdarúgó csapatában egy környei meghatározó és nélkülözhetetlen „csapattag” több mint két évtizedig. Lakat, Temesvári, Tornyi edzősége alatt teljesített szolgálatot, a pályán mégis csak a mérkőzés előtt lehetett látni... bejárta a pályát, feltérképezte, hogy a küzdőtér mely részén milyen a talaj, mély-e vagy éppen kemény, hepe-hupás?

➔ Cikk a 9. oldalon

Hagyomány, hogy a környei önkormányzat az államalapítás ünnepén ismeri el azok tevékenységét, akik kiemelkedő teljesítményükkel öregbítték a község hírnevét, vagy áldozatvállalásukkal vívják ki a település közösségének megbecsülését.

Az augusztus 20-ai ünnepségen a képviselő-testület döntése alapján hatan vehettek át elismerő oklevelet és ajándéktárgyat Beke Lászlótól és Vadász Évától, a Kulturális, Oktatási, Sport és Nemzetiségi Bizottság elnökétől.

DÍJAZOTTAK:

PARTNERKAPCSOLATOK DÍJA – ALFRED WEITZEL

Alfred Weitzel, Környe testvértelepülése, Steffenberg Partnerkapcsolati Egyesületének egyik alapítója, akinek a tevékenysége nélkül ma nem létezne az a rendkívül értékes kapcsolat.

Alfred Weitzel 1928. december 1-jén született és 2011. április 7-én, 82 esztendőskorában hunyt el.

1960 és 72 között 1960 és 72 között – az akkor még önálló – Obereisenhausen község elöljárójaként, 1978-tól 2006-ig Obereisenhausen község képviselő-testületi tagjaként, 1985 és 2006 között Obereisenhausen elöljárójaként ténykedett fáradhatatlanul a település érdekében. Steffenberg Partnerkapcsolati Egyesületének egyik alapítójaként nagy elszántsággal dolgozott annak érdekében, hogy Környével létrejöjjön a rendkívül értékes és tartalmas partnerkapcsolat, amely az ő kitartása, tevékenysége nélkül ma nem létezne.

Ha Környéről vendégek érkeztek Steffenbergbe, Alfred Weitzel minden alkalommal a faluközponban található zászlórúdra felhúzott piros-fehér-zöld lobogóval üdvözölte a magyar barátait. Tárgyi gyűjtéséből a környei Községi és Tájháznak is adományozott, az avatási ünnepségek tájháza fejlesztése érdekében anyagilag is támogatta a német kisebbségi önkormányzatot. Haláláig ez a baráti szál is éltette, minden évben ellátogatott Környére. Halálával nemcsak családjában, hanem szülőfalujában, valamint Steffenberg és Környe közösségeiben, egyesületeiben is kitölthetetlen űrt hagyott maga után.

Környe Község Önkormányzata a partnerkapcsolatok ápolása és fejlesztése területén kifejtett magas színvonalú, áldozatos munkájáért Alfred Weitzelnek a Partnerkapcsolatok Díjat Posztumusz adományozta, az elismerést özvegye, Edit Weitzel vette át.

KÖRNYE KÖZSÉGÉRT DÍJ – DR. ÁRENDÁS JÓZSEF

Dr. Árendás József címzetes főorvos Budapesten született, tette le érettségi vizsgáit, majd végzett a Semmelweis Egyetem Általános Orvosi Karán 1979-ben. Tolna megyében, a pinchehelyi kórházban kez-

dett el gyógyítani, első szakvizsgáját is ott tette le 1983-ban sebészetből. Feleségével és két gyermekével 1988-ban telepedett le Környén, s lett a 2-es számú, azóta a Szent Rókus nevet viselő rendelő orvosa. Hamar bekapcsolódott a falu életébe, s igyekezett megismerni az itt élőket, s az évek múlásával újabb és újabb szakvizsgákat szerzett: 1990-ben háziorvos-tanból, 1996-ban üzemorvos-tanból, 2005-ben homeopátiából, 2008-ban hagyományos kínai orvoslásból. Szakfelügyelő főorvos, a Semmelweis Egyetem Családorvosi Tanszékének oktató orvosa 12 éve.

Az újabb és újabb szakvizsgákhoz elvezető úton megszerzett ismereteit mindig is az itt élők érdekében igyekezett kamatoztatni. Törekvését és egészségügyi szakmai tudását, felkészültségét a környei önkormányzat tíz éve Egészségügyi Díjjal ismerte el, ám Dr. Árendás József aktív tevékenysége soha nem rekedt az egészségügy területén belül.

Községünk rendezvényeinek, közéletének a kezdetektől részese, aktív szereplője, de a képviselő-testület munkája is elképzelhetetlen nélküle. Jelenleg a Szociális és Egészségügyi Bizottság elnöke, s tagja a Kulturális, Oktatási, Sport és Nemzetiségi Bizottságnak.

Vezetője a helyi Katolikus Karitásznak, s alapítója volt 1996-ban a ma is működő Cukorbeteg Klubnak. Számos tudományos konferencián és egyéb rendezvényen tartott igen magas színvonalú, elgondolkodtató előadásokat. Betegeit és az embereket igyekszik egészségtudatosságra nevelni a rendeléseken, a váróban, a rendelő udvarán is és a helyi újságon keresztül. Elkieseríti, ha érdektelenséggel találkozik, munkáját fáradhatatlanul, nagy szeretettel végzi.

Környe Község Önkormányzata Környe település fejlődése, gazdasági felemelkedése érdekében kifejtett magas színvonalú munkájának elismeréseként Dr. Árendás Józsefnek a „Környe Községért” díjat adományozta.

KÖRNYE KÖZSÉG SZOLGÁLATÁÉRT DÍJ – SZEMETI FERENC REFORMÁTUS NAGY-TISZTELETŰ ÚR

Szemeti Ferenc Közel negyvenévi megbecsült papi szolgálat után, ez év júliusában vonult nyugállományba. A 4 évtized alatt nem csak a környei református híveket szolgálta odaadón, de a Dunántúli Református Egyházkerület tábori lelkeseként erősítette a katonák hitét is. Tagja volt a Református egyházkerület presbitériumának, több cikluson keresztül a környei, majd a kömlődi képviselő-testületnek, ahol jelenleg is ténykedik. Munkásságával hozzájárult Környe község fejlődéséhez. Nem csak a hitéletet vezette, hanem aktívan részt vett a község közéletében, a beruházások tervezésében, lebonyolításában. Neki köszönhető, hogy Környebányán 22 évvel ezelőtt elindult az ökumenikus egyházi élet, azt becsülettel segítette, ve-

zette, s ma is működik. Határozott, elveiért hűen kiálló, de ugyanakkor emberséges véleménynyilvánítása mindig a közösség érdekeit szolgálta. Támogatta a külföldi magyarokat, az elesetteket, és az arra érdemes rászorultakat. Maradandót alkotott Környén, a Tagyos Pusztai Vitéz Dinnyés János konferencia telep kialakításában, a reformátustemető megépítésében. Neki köszönhető a Doni útközetekben elesettek és az 1848-s vértanúkról való méltó megemlékezés. Életpályája, méltó emberi tartása követendő mindannyiunk számára.

Környe Község Önkormányzata Környe település fejlődése, gazdasági felemelkedése érdekében kifejtett magas színvonalú munkájának elismeréseként Szemeti Ferencnek a „Környe Község Szolgálatáért” díjat adományozta.

GAZDASÁGI DÍJ – ECK CSABA, A KÖRNYEI ECK-FA KFT. ÜGYZEZETŐJE

Eck Csaba környei faipari vállalkozását 1991-ben indította el, majd folyamatosan fejlesztette, bővítette és mára gazdaságilag megerősödött, szakmailag elismert és megbecsült gazdasági társaságával öregbíti Környe község hírnevét. Az eltelt több mint húsz év alatt számtalan maradandó épület berendezését, egyéni tervezésű bútorokat és európai színvonalú nyílászárokat gyártottak.

Munkássága magas szintű elismerést vívott ki a megrendelők és szakmai körökben egyaránt. Csupán néhány példa, a teljesség igénye nélkül: Pannonhalmi Apátság, Dunaszentmiklósi Holland Falu, az Oroszlányi és a Neszmélyi Római Katolikus templomok. Ténykedett Romániában és még számos beruházásnak volt aktív részese, köztük a Környei Polgármesteri Hivatal és más intézményi felújításoknak. Az Eck-fa Kft. 15 főt foglalkoztat, akiknek ebben a válság sújtotta időszakban is biztos megélhetést nyújt.

Eck Csaba példaértékű szaktudása, a szép kivitelű, igényes termékek gyártása, megbecsülést és tiszteletet vívott ki magának községünkben és azokon a településeken ahol már eddig ő és az általa vezetett vállalkozás letette névjegyét.

Igazi lokálpatriótaként folyamatosan szervezi a községben a jótékonyági rendezvényeket, az azokból származó nyereséggel a Kisfaludy Általános Iskolát és Vackor Óvodát támogatva.

Környe Község Önkormányzata Környe település fejlődése, gazdasági felemelkedése érdekében kifejtett magas színvonalú munkájának elismeréseként az Eck-Fa Kft. részére a „Környe Község Gazdasági Fejlődéséért” díjat adományozta.

PEDAGÓGIAI DÍJ – GUBICZA ISTVÁN

Gubicza István testnevelés-matematika szakos pedagógus, a vértessomlói Általános Iskolában oktatja a diákokat.

Általános iskolai tanulmányait Környén végezte, itt élte gyermekkorát is. Korán megismerkedett a sporttal, mozgásszeretetének volt köszönhető pályaválasztása is. A főiskola befejezése után sem szakadt el Környétől, hiszen a Környe SE kézilabda csapatának kapusa volt. Néhány évnyi kihagyás után visszatért a környei kézilabdapályához, az NB II-es női kézilabda csapat edzőjeként tevékenykedett.

Testnevelőként legfontosabbnak a mozgás szeretetére nevelést tartja. Iskolájában minden évben sítáborot szervez, ahová a környei gyerekeket is szeretettel várja. Nagy hozzáértéssel oktatja a fiatalokat és a már kevésbé ifjúkat egyaránt a síelés alapjaira.

Néhány évvel ezelőtt Beke László polgármesterrel megalapították a „Mozdítsd meg „Környe”-zeted tömegsport csoportot, mert úgy vélték, kell egy csapat, mely rendszeresen, havonta legalább egy, de inkább két alkalommal együtt sportol, s amely létszáma egyre inkább gyarapodik. Ilyenkor gyalogtúrának, kerékpározásnak, lovagolásnak, korcsolyázásnak a tavon, sor- és váltóversenynek. A felhívásuk a kezdetektől nagy népszerűségnek örvendett, mára mozgalommá nőtte ki magát, s alkalmanként 40-50 gyermeket, felnőttet

sarkallnak mozgásra. A program – időjárástól függő – legsikeresebb állomása a hagyományossá vált jégkarnevál, melyre már a környező településekről is érkeznek, s a vendégek és a különböző feladatok, produkciók szinte szó szerint benépesítik a környei tavat.

Mindezek igazolják, hogy számára fontos az egészséges életmód, a rendszeres mozgás fontosságának tudatosítása, s nem csak tanítványai körében, hiszen a felnőttek egészséges életmódszemléletének kialakításában is élen jár.

Célja, hogy a programok résztvevőiben kialakuljon a mozgás iránti igény, s az váljon mindennapjaik részévé, hiszen statisztikailag kimutatható, hogy az aktív fizikai életmód jó hatással van szellemi tevékenységünkre, lelki életünkre is.

Környe Község Önkormányzata a gyermekek oktatásában és nevelésében kifejtett magas színvonalú, áldozatos munkájáért Gubicza Istvánnak a „Pedagógiai Díjat” adományozta.

KÖRNYEZETVÉDELMI DÍJ – KRÁMERNÉ KOZICZ MARIANNA

Krámerné Kozicz Marianna az Észak-dunántúli Vízügyi Igazgatóság tatabányai szakasz-

mérnökségének munkatársa. A 2010-es áradások során az ő szakmai irányítása segítette az eredményes védekezésben, így sikerült a károkat minimalizálni. A Környéhez kapcsolódó és itt folytatott szaktevékenysége jelentősen túlmutat munkakörén. Folyamatosan figyelemmel kíséri a község területén lévő élővízketet és mindent megtesz azért, hogy ezek az életterületek elérjék, megőrizték a legoptimálisabb állapotot. Számos szakmai kérdésben nyújtott, nyújt segítséget, melyek nem kapcsolódnak szorosan a munkakörén ellátandó feladatokhoz. Az idei felhőszakadást követő sárlavina esetén azonnal a helyszínre sietett és nyújtott segítséget a védekezésben. Az Által-ér rehabilitáció kapcsán is mindent megtett azért, hogy a környei területek mederrekonstrukciója a lehető legjobb minőségben készüljön el. Az ő hathatós segítségének köszönhető, hogy egy vállalkozás díjmentesen gondoskodott a tó nyugati részének kotrásáról a befolyás mellett 15 méter szélességben és több mint 100 méter hosszan.

Környe Község Önkormányzata a környezetvédelmében kifejtett magas színvonalú munkájának elismeréseként Krámerné Kozicz Mariannának a „Környezetvédelmi Díjat” adományozta.

Szent István napi ünnep Környebányán

A hagyományokhoz hűen a Szent István napi ünnepség ez évben is Környebányán kezdődött augusztus 19-én. A környebányai közösség mindig nagy hangsúlyt fektet az ünnepek megtartására és odaadón készülnek, hogy fogadhatják a vendégeket és tisztelettel emlékezzenek, így ezúttal is ünneplőbe öltözött a hősi emlékmű és környéke, sokan eljöttek, hogy fejet hajtsanak elődeinknek.

Svétecz László a település lakója, önkormányzati képviselő köszöntötte a megjelent előljárókat, a környező falvakból érkező vendégeket és a helyi lakosokat. Bár nem ünneprontásként, de kicsi iróniával „köszöntötte” azokat a környebányaiakat is, akik otthon televízióznak... Bevezetőjében hangsúlyozta, hogy ez az ünnep az új kenyér ünnepe is, ezért kiemelte, hogy becsüljük meg a mindennapi kenyeret, mert verejtékes munka árán kerül az asztalunkra.

A maroknyi helyi kulturális csoport, a gyerekek mindig lelkesen készülnek verssel, énekkel, szavallattal, hogy emléké az ünnep méltóságát. Nem volt ez másként most sem, nagyon nívós, szép műsort állítottak össze. *Vadász Éva* önkormányzati képviselő ünnepi beszédében méltatta Szent István értékeit, és szólt a környebányai hősookról is, akik életüket áldozták a jobb és szebb világért.

A megemlékezés koszorúját *dr. Beke Ernő* és *Svétecz László* képviselők helyezték el az emlékmű talapzatán, majd pedig a környebányai közösség emlékezett az elődökre. Zárásként *Svétecz László* meginvitálta a jelenlévő vendégeket a

gyermeküdülő udvarára a hagyományos gulyáspartira, a kulturális program megtekintésére, na és persze az esti táncmulatságra.

Megújult és Boldog II. János Pál pápa nevét viseli a környei katolikus templom tere

Hatodik alkalommal érkeztek Remény Napi programra a környező településekről és a Felvidékről Környére augusztus 4-én, amikortól hivatalosan is Boldog II. János Pál pápa nevét viseli a község katolikus templomát körülölelő, megújult tér. A különleges és megismételhetetlen esemény részeként Dr. Herdics György apát celebrált szentmisét, majd szentelte meg a templomteret.

„**A** te gondodra bízom a családok minden szükségletét...” – Boldog II. János Pál pápa imájának ezen sorának mottójával várta tavaly augusztus elején az 5. Remény Napra érkezőket a szervező környei Római Katolikus Egyházközség, a Református Gyülekezet, a Három Királyok Alapítvány, valamint a helyi önkormányzat, s talán legmerészebb álmikban sem gondolták, hogy egy esztendővel később nem csupán a katolikus templom gyönyörűen megújult terének átadására és szentelésére, de a Boldog II. János Pál pápa név felvételére is sor kerülhet.

Az első Remény-napját a kitelepítések, deportálások évfordulóján Bedy Sándor plébános és Seres Jánosné, a Három Királyok Alapítvány kuratóriumának elnöke kezdeményezésére a múltba tekintés és kiengesztelődés hívta életre hat esztendővel ezelőtt, hiszen Környén számos olyan lakos, vagy leszármazott él, akiket Felvidékről telepítették át a második világháború után. A felvidéki és környékbeli egyházközségek hívei pedig azóta is minden évben találkoznak a Remény Napján Környén: a református és katolikus hívők közös imádságot tartanak, s az új evangelizáció jegyében a falu egész közösségét köszöntik.

A program során – melyet megtisztelt jelenlétével Simon Géza, a megyei önkormányzat alelnöke, Takács Károly Oroszlány, Grúber Zoltán Kecskéd, valamint Hartdéken József Vértessomló polgármestere is – a Községi és Tájházban a Szivárvány Táncegyüttes szórakoztatta az egybegyűlteket, majd a református templomban tartott ökumenikus megnyitón Beke László, a házigazda polgármester így fogalmazott: az ünnepek olyanok, mint a mérföldkövek, vagy mint a pihenőhelyek egy-egy hosszú utazás során. Segítségükkel mérhetjük a megtett távot, azt a teljesítményt, melyet magunk mögött tudhatunk... Valahogy így vagyunk ezzel a mai ünneppel is, amely mutatja számunkra, hogy ismét eltelt egy esztendő. A Remény Napja mára beépült községünk ünnepeinek sorába, és jelzi, hogy fontos számunkra ez a mérföldkő, hogy valódi tartalommal telt meg, sokunknak okoz örömet, segít a mindennapok elviselésében.

Az idei ünnep részeként azonban egy új, egyszeri és megismételhetetlen mozzanatnak is részesei lehetünk, hiszen ma nevez-

zük el ünnepélyesen a katolikus templom melletti teret Boldog II. János Pál pápáról. Nagyon sokan és nagyon sokat dolgoztak azon, hogy a tér teljesen megújuljon, ott olyan környezetet alakítsunk ki, amely méltó a névadóhoz. A szervezők, a számtalan segítő, a mögöttük álló munka pedig ismét jól példázza, hogy micsoda erő van az összefogásban, hiszen egyedül és hit nélkül senkinek sem sikerült volna ilyen széppé varázsolni a templom környezetét – szóltak a polgármester zárógondolatai, melyet Szemeti Ferenc református lelkész igehirdetése követett.

Az idén „**Mária, reménység anyja légy velünk!**” (Imádság - Európáért Boldog II. János Pál imájából) mottójú Remény Napja rózsafűzér-ájtatossággal, majd dr. Herdics György dunaszerdahelyi apát főcelebrálásában ünnepi szentmisével folytatódott a katolikus templomban, s 12 órakor szinte másodpercre pontosan jelezte a harangszék, hogy újabb ünnepi pillanatok érkeztek el, immáron a megújult templomterén, ahol a Vackor Óvoda Kamarakórusa és általános iskolás diákok műsora színesítette a program folytatását. Környe Község képviselő-testületének egyhangú döntése értelmében e templomteret a Szentcsék jóváhagyásával a mai naptól Boldog II. János Pál pápa térnek nevezzük – ezt már Dr. Árendás József jelentette be ünnepélyesen percekkel később, a néhai névadó hangján rögzített Úr imája felvételének közös meghallgatását követően.

Dr. Árendás József, a környei önkormányzat és katolikus egyházközség képviselőjeként felidézte Boldog II. János Pál pápa életútját, melyet nem kizárólag katolikus egyházi küldetése, egyházfői szolgálata, hanem igazi humanizmusa, emberszeretete tett nagygyá, s melynek vitathatatlan szerepe volt a kelet-európai történelmi változások elindításában is.

Személyéből nem csak a szeretet, hanem a derűs nyugalom és kedvesség is ugyanolyan erővel áradt. Ugyanezt a derűt, nyugalomát, békességet és kedvességet láthatjuk Petrás Mária csángó keramikus

művész alkotásán – méltatta a domborművet, melyet erre az alkalomra készítettett az egyházközség, s melyet Bedy Sándor plébános és Popovicsné Erdei Ilona leplezett le szombaton a templom bejárata mellett.

Végül dr. Herdics György apát ezekkel a szavakkal áldotta meg és szentelte fel az alkotást, valamint a megújult és mostantól Boldog II. János Pál pápa nevét viselő teret:

Áldd meg ezt az emléktáblát, melyet Szent Fiadnak, a Mi Urunk, Jézus Krisztusnak tiszteletére és emlékeztetésére készítettünk, hogy aki majd itt, ezen kép előtt a Boldogságos Szűzanyát, illetve Szent Fiadat kéri és Boldog II. János Pál közbenjárására teszi ezt, az ő érdemeikért nyerjen oltalmat a Földön és örök dicsőséget a Mennyben. Krisztus, a Mi Urunk által.

Az összefogás ereje

A templomtér a Római Katolikus Egyházközség, a környei önkormányzat és a környeiek összefogásának eredményeként újulhatott meg, kaphatott új térköves burkolatot.

A templom az eltelt időszakban már kívül-belül megszépült: az egyházközség belül gondoskodott a falak festéséről, a kegszobrok és a hátsó oltár felújításáról. Kívülről a tető héjazatának, a templom tornyának cseréjére, javítására és a külső fal festésére került sor, valamint részlegesen elkészült a lábazat felújítása és a lábazati vízelvezetés, szigetelés.

A mostani munkálatok finanszírozásáról az egyházközség és az önkormányzat közösen gondoskodott. A másfél millió forintos anyagköltség felét a helyhatóság biztosította, míg a fennmaradó 750 ezer forintot a környeiek támogatásából gyűjtötte össze az egyház, nem szólva a megszámlálhatatlan órányi önkéntes munkáról, melyekkel a felajánlók segítették a tér mielőbbi megszépülését.

Mindazok számára köszönet, akik a tér megújulását anyagilag, vagy kétkézi munkájukkal támogatták, s azoknak is, akik minden igyekezetükkel segítették, hogy méltó körülmények között ünnepelhesünk szombaton!

Nekik is köszönhetjük majd – Dr. Árendás József gondolatait idézve – hogyha valaki ezen a téren áthalad vagy megpihen, érezheti majd Boldog II. János Pál pápa szellemiségét, s amint átjárja a szívét, lelkét az őszinte szeretet, a másik megbecsülése és tisztelete!

(A dombormű biztonsági okokból jelenleg a templomban tekinthető meg, végleges rögzítésére hamarosan sor kerül. Köszönjük megértésüket!)

Steffenbergi fiatalokat láttunk vendégül

Szombat reggel indult a vonatunk hazafelé... Nehéz volt elkészönni a családoktól, hiszen mindannyian nagyon jó helyre kerültünk. Barátságok kötődtek, s reméljük, hogy viszontláthatjuk a gyerekeket itt Környén – így írt tavaly a környei diákok steffenbergi látogatása után Králl Orsolya, s idén augusztus elején végre sor került a partnertelepülés fiataljainak viszontlátogatására.

Környe és a németországi Steffenberg 2005 nyara óta ápol hivatalos partnerekapcsolatot, bár már az együttműködés szentesítése előtt is igen aktív kapcsolat volt a két település, főként iskoláik között, de a németországi településhez tartozó Steinperfennállásának 900 éves ünnepén is részt vettek környeiek.

Tavaly augusztusban Paul-Heinz Petri, Steffenberg Partnerkapcsolati Egyesületének elnöke Beke László polgármesterrel arról egyeztetett, miként lehetne az iskolások partnerekapcsolatát ismét aktivizálni. Korábban ugyanis kiderült, hogy a steffenbergi iskola nem kívánja, és nem tudja folytatni azt az évtizedes cserediák-kapcsolatot, ami él a két település iskolái között, ezért Környe polgármestere már 2010 novemberében azt szorgalmazta a partnertelepülésen tett látogatása során, hogy élesszék újra ezt az egykor nagyon jól működő együttműködést. A közös gondolkodás eredményességét jelzi, hogy szinte pontosan egy esztendője tíz környei diák és két tanár tölthetett egy hetet Steffenbergben, ennek emlékeit fogalmazta meg a hazaérkezés után Králl Orsolya, augusztus elején pedig elérkezett

a nap, amikor Környén köszönhattünk nyolc steffenbergi diákot és kísérőjüket.

S hogy az itt töltött napok élményeit ne csupán csak a fényképek, s az emlékek őrizték meg, Beke László polgármester az első este a fiatalokat egy-egy „könyvel”, viszont benne üres lapokkal ajándékozta meg, hogy ők készíthessék el érzéseik, benyomásaik alapján saját kis „útikönyvüket”.

A sorok pedig szépen teltek a lapokon:

Hatalmas izgalommal és szeretettel vártuk a vendégeket a vasútállomáson... elindultunk Környére, mondhatni az út nem volt sima, mert már mindenki belebonyolódott a hét eseményeinek megbeszélésébe, megismergetésébe... Fárasztó napot tudhatnak a német és magyar diákok a hátuk mögött...

A fürdőben labdajáték közben gyakoroltuk egymás neveit... Ebéd után a polgármesteri hivatalban folytatódott a program. A polgármester úr előadott borzasztóan érdekes tényeket a faluról. Utána megnéztük a tőjházat és a templomot. Később a tőparton folytatódott a séta, a végén a németek egy kicsit eltévedtek...

Először a Várnegyed nevezetességeit tekintettük meg. Mint például a Mátyás Templom, Halászbástya és a Sándor Palota. Itt tanúli lehettünk a déli őrségváltásnál... A pláza (einkaufszentrum) szó említésére az összes lány felvillanyozódott. Úgyhogy 4 órát el is töltöttünk ott...

Mivel már a 4. élmény dús napban jártunk, ezért a buszon nagy csönd volt, majdnem mindenki aludt... Megérkeztünk Esztergomba, ott megnéztük a Bazilikát.

Ezután szárnyashajóra szálltunk és szinte „repültünk” Visegrád felé. Szerintem a Dunakanyar Magyarország legszebb része, engem mindig lenyűgöz... Ismét szép napot töltöttünk együtt, kár, hogy a holnapi az utolsó lesz...

Ma volt az utolsó közös programunk a németekkel... Először a Balatonra mentünk... A következő állomás a kalandpark volt. Volt, aki félt és visszafordult, vagy könnyebb pályán ment. A felügyelők biztattak és vigyáztak ránk...

Ez volt az utolsó nap... muszáj volt Környebányára menni a búcsúestre... A felnőttek elkezdték grillezni a húst, hogy mi finomat ehessünk... A tanítók készültek egy kvízzel a német gyerekeknek. Ők örömmel töltötték ki, persze szükséges volt egy kis segítség... Mindenki nagyon vidám és jókedvű volt... Milán szervezett karaoket is, csak a bátrabbak próbálták énekelni, de a hangulat nagyon jó volt... Remélem, jövőre is jönnek majd.

A gyerekek „emlékkönyve” igazolja, hogy nem volt hiábavaló a segítő, diákokat fogadó szülők és a programok során közreműködő pedagógusok munkája. A környebányai záróeseményen számukra köszönetét fejezte ki Beke László polgármester, nem feledkezve meg feleségéről, Beke Gabrielláról sem, aki az előkészületek és a steffenbergi diákok ittléte alatt is folyamatosan tartotta a kapcsolatot a németországi önkormányzattal, a német gyerekeket kísérő tanárnővel, segített a telefonbeszélgetések és a levelezés lebonyolításában.

„Lepipálták” a gyerekek a felnőtt horgászokat

Míg a sörfesztivál részeként rendezett felnőtt horgászversenyre nevezőknek csupán egyharmada dicsekedhetett azzal, hogy nem maradt üresen a szájja, addig a Környei Horgász Egyesület hagyományos gyermek versenyén, augusztus 18-án megduplázódott az arány. Azaz, a csemeték szépen „lepipálták” szüleiket.

A nemes versengésre 19-en érkeztek apuval, anyuval, vagy a nagyszülőkkel a tó partjára, s ezúttal a gyengébbik nem erőfölénybe került, hiszen fiz leány és kilenc fiú búvította a

vízet órákon keresztül, s várta a horgászszerencsét, ami tizenháromnak kedvezett is. A legifjabb horgász ó, míg a legidősebb 14 éves volt, mégis felnőttekre jellemző komolysággal figyelték az úszót, készítették a csalikat, s várták a fogást, ami jellemzően egy-egy törpeharcsa személyében érkezett meg. A verseny lezárásakor, a mérlegelés ideje alatt pedig két-három fiatalember szintén a felnőttekhez hasonlóan nézegette a bírák padján és mellette felsorakoztatott értékes ajándékokat, abban bízva, hogy ők lehetnek azok a jutalmazottak, akik hazavihetik.

A horgászszerencse ezúttal Bódi Bencének kedvezett leginkább, akinek összességében 1 kilónyi hal akadt a horgára, így a két legértékesebb horgászbót közül ő választhatta ki, mellyel szeretne mostantól „vadászni” a halakra. A második helyezettnek, Kugler Milánnak sem volt oka bánkódásra, hisz ő is egy minőségi horgászbóttal, a képzeletbeli dobogó harmadik helyén végző Alapi Krisztián pedig egy orsóval zárta a versenyt, s mellettük még további öt nevezőnek nyújtott át különböző horgászfelszereléseket, összességében 40 ezer forintnyi értékű ajándékot Török Mihály egyesületi elnök. Zárásként a szervezők azt is megállapíthatták, hogy az ifjú hölgyek is szépen helytálltak, hiszen a díjazott első nyolc helyezés közül négyet szereztek meg. Negyedik lett Reichnath Fanni, ötödik Fóthi Norbert, hatodik Daróczy Vivien, hetedik Aszalós Réka és nyolcadik Fóthi Lora.

Vidáman az iskolában

Ki gondolná, hogy akad gyermek, aki nyáron is „jár” az iskolába, s ráadásul jókedvűen, vidáman. Pedig közel félszáz gyermek tette ezt idén is augusztus első két hetében, amikor az önkormányzat ismét megszervezte a már hagyományos nyári táborát a környei iskolában.

A két hét alatt a gyerkőcök programjairól Magyarits Katalin és Staudinger Ágota gondoskodott, s a fiúk, lányok valóban nem unatkoztak, hiszen a „menetrendben” szerepelt mozi, hajókázás, kisonatozás Tatán, játszótérek felfedezése Tatabányán, hennafestés, rengeteg kézműveskedés, no meg természetesen strand.

A résztvevők mindemellett már az új tanévre is ráhangolódtak kicsit, szeptembertől a szalvátatechnikával készített üzenő füzeteik, könyvjelzőik emlékeztetik őket a táborra, s arra, hogy nyáron milyen jó és élvezetes volt iskolába járni.

PÓTBEIRATKOZÁS A MŰVÉSZETI TAGOZATOKRA!

A Kisfaludy Mihály Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény művészeti tagozatának 2012/13-as tanévére pótbéiratkozást tart a gazdasági irodában az alábbi napokon:

- szeptember 4-e (kedd) és szeptember 6-a (csütörtök) 13.00 és 16.30 óra között
- szeptember 7-e péntek 12.00 és 15.30 óra között
- szeptember 11-e (kedd) és szeptember 13-a (csütörtök) 13.00 és 16.30 óra között.

Választható tanszakok:

- Óvoda – néptánc
- Iskola – néptánc, grafika, báb, színjáték, zene: előképző 1. szolfézs, alapfok 1. szolfézs, előképző 2. szolfézs + hangszer, alapfok 2. szolfézs + hangszer

A béiratkozással kapcsolatban bővebb információ olvasható a www.kornye.hu oldalon.

„Vélem-én”

Hogy kevesen mondják el és vállalják fel véleményüket nyilvánosság előtt. Pedig az építő jellegű kritikának talán előljáróink is örülnének, hiszen összefogással előbbre juthatunk, még élhetőbbé és szebbé tehetjük szűkebb pátriánkat.

Kedves olvasó – aki megállít sokszor véleményével, kritikájával, dohogásával, és én ennek mindig örülök, mert a dicséret és a kritikák is jó szándékúak, és környezetünk életünk jobbá tételét szolgálják - most összefoglalom a köz szavát:

A mai világban már pillanatok alatt jutunk el más városokba, országokba, esetleg rövid idő alatt más kontinensekre is. Van összehasonlítási alapunk, látjuk milyen a másik település.

Azt gondolom, hogy nincs okunk szégyenkezni. Nekünk már természetes, hogy esőzéseknél, olvadásnál tiszta cipővel térhetünk otthonunkba, (a vis maior eseteiktől tekintünk el) mert aszfaltozottak az utak, járdák, az egész falunk.

Nem volt ez mindig így. Volt idő, amikor még salakosak, kátyúsak voltak az utak, járdák, közterületek. Ha figyelmesen nézzük a televíziót még ma is láthatunk településeket, ahol kénytelenek megküzdeni a sártengerrel, porral, piszokkal.

Menjünk néha úgy végig a falun, hogy észre vesszük a szépet is. Megéri, mert Környe szép! Figyeljünk fel a megújult templomtérre, a kihelyezett padokra, a szépen nyíló virágokra, a tóparti sétány fáira, a polgármesteri hivatal udvarára, parkjára, a játszótérekre, a csodálatos, mások által irigyelt környei tóra és partjára, a Les-hegyre és az onnan elénk táruló kilátásra, ami tényleg pazar és teljesen más megvilágításból láttatja életterünket.

Bizony a városokkal körülölelve büszkén mutathatjuk szűkebb hazánkat, ha átutazó, vagy vendég érkezik.

De a szép és a csúnya, a rossz és a jó, ikertestvérek. Ezért kell szólnom és tolmácsolnom azokat a hangokat is, amelyek kritikával illetik községünket, csak nem szeretnék felvállalni kiletüket.

Egyetértek velük: gazos a falu, ami nem feltétlen az önkormányzat, a hivatal hibája. Sokan vannak, akik úgy vélik, az én házam az én várom, onnan egy centivel sem odébb, ugyan le nem vágom a füvet, a gázt, ami a járdán túl van. Valószínű, hogy a faluba bevezető út padkájának gyomtalanítása nem a községünk feladata, de lehangelő látvány, ami elénk tárul, amikor begurulunk

Környe „kapujába”. Sokat tehetnek a vállalkozók, üzlettulajdonosok is annak érdekében, hogy portáik előtt rend legyen, csinosabbá, vásárlócsalag-többé téve környezetüket.

A fentiekben írtam, hogy az átutazó jó érzéssel érkezik falunkba, persze azért volna mit takargatni, pedig nehezen lehetne. Voltak szebb napok, amikor az akkori mezőgazdasági kombinátban és környékén patyolati rend és tisztaság uralkodott. Most sajnos a vasút felőli bejárótól egészen az Oroszlány felé eső kapuig – legtöbbször esetben – égig ér a gaz. És mert a gaz olyan, ha nem vágják és esik az eső, akkor nő, és megbújik közte a parlagfű és a különböző allergén növények tömkelege.

Öröm az örömben, hogy vannak szép példák, többségében virágos ablakok erkélyek járdaszélek, gondozott porták.

Sokan lelik örömeiket környezetük szépítésében, aztán egyszer csak elveszítik a lelkesedésüket, mikor arra eszmélnek, hogy a négy muskátlis ládából egy eltűnik az ablakból, ki van tépve a frissen

elültetett tuja, facsemete. Remélhetőleg nem veszíti kedvét a többség a vandál, virtuskodó, vagy csak jó heccnek tartó emberek miatt, akik akkor érzik jól magukat, ha kárt okoznak jártukban-keltükben. Elgondolkozhatunk azon, hogy tőlünk alig száz kilométerre nyugatra miként csinálják, milyen nevelő eszközöket vetnek be a vandalizmus ellen, hogy kint lehetnek a ház előtt a kerékpárok három lakat nélkül, virágok garmadája kiülteve kaspókban, cserepekben, cipők heverhetnek a bejárati ajtó előtt és még csak kerítés sincs a ház körül. Ha a házigazda nem teszi arébb, akár évekig is kint maradhat úgy, hogy senki nem nyúl hozzá, egész egyszerűen, mert tisztelik a másik embert, a másik keze munkáját, értékeit. A gyerekek ebben nőnek fel és ezt adják tovább, igényük van a szépre, a kulturált létre.

Talán (remélem) már jó irányban haladunk mi is, és remélhetőleg a fenti kirívó esetek egyre ritkábbá válnak, mert mindenben felülkerekedik a tudat, hogy a szép, rendezett környezet is értünk van, és ettől a közérzetünk is jobbá válhat.

Csak az szomorít el, hogy e sorokat (talán) soha nem az olvassa el, aki(k) nek szól... bár? ki tudja? talán mégis...

Molnár Varga Katalin

Kedves Környeiek!

Talán túlnótul naiv vagyok, s ez akár hibaként is felróható... vállalom... Azt gondoltam, hogy a „Vélem-én” rovat elindításával valóban nagyközösségünk színe előtt, s legfőképp névvel vállalva, lehetőség nyílik az itt élők véleményének megjelentetésére. Ezzel – akár – megelőzve a találgatásokat, „okoskodásokat”, rosszindulatú megjegyzéseket, s még sorolhatnám.

Ez idáig azonban sajnos azt tapasztaltam, hogy Katalinnal csupán ketten vagyunk „legények a gáton”. Mások továbbra is őrzik „jó” szokásukat: egyszerűbb, könnyebb a faluban találkozási „jól odamondogatni”, jóindulatúnak dicsőített gonoszok kérdéseket feltenni, gondolván, hogy a szó elszáll, vagy fájó sebet üt, de később nem igazolható, kinek a tuskéjétől...

S valóban, az írás az igen, az megmarad. Aki írásban fogalmazza meg a véleményét, talán épp emiatt átgondoltabb, talán többször is átrágja a mondandóját, izlelgeti a szavakat, s ha bántónak érzi, akkor felemeli a tollát a papírról, kezét a klaviatúrától... mert érzi, hogy nem érdemes első indulatból véleményt formálni, a harag nem jó tanácsadó... („Tisztelet” a kivételeknek, akik a legnépszerűbb közösségi portálon „tombolnak”)

Én őszintén bízom benne, hogy azért nem találunk Katalinnal követőkre... mert a „suttogók” olykor izlelgetik a szavakat. S bízom benne, hogy nem azért maradunk „magunkra” a Környei Hírhozó hasábjain véleménynyilvánításainkkal, mert az itt élők sokkal inkább ragaszkodnak a névtelen, az **utcai hírmondók** számára elrejtett apró, rosszindulatú megjegyzésekhez, mint a közösség egésze előtt felvállalt véleménynyilvánításhoz.

Lehet, hogy naiv vagyok... Kérem, igazolják, hogy nem!

Az elektronikus leveleket a hirhozo@kornye.hu e-mail címen várom, de azok, akik nem szeretnék írni, csak „mesélni”, hívjanak a 06 30 3874690-es telefonszámon.

Köszönöm!
Salamon Gyöngyi

Anyatej világnapja

„Isten nem lehet ott mindenhol, ezért teremtette az anyát”
– Az anyatej világnapjára (augusztus 1.)

Ne ijedjenek meg, nem az anyatej (egyébként csodálatos) összetételéről, nem is a szoptatás előnyeiről fogok most írni, bár ezekről is bőven lehetne. Az viszont biztos, hogy az anyatejnél jobbat még nem találtak fel, pedig folyamatosan próbálkoznak vele.

Most inkább személyes tapasztalataimról szeretnék mesélni. Amikor 1980-ban dolgozni kezdtem, a szoptatás világviszonylatban is a mélyponton volt, több okból. Kezdődött a szülés után, amikor hozzá sem érhattünk a saját kisbabánkhoz, 12 óráig meg sem kaptuk őket, utána is csak 3 óránként fél órára, 8 napon át. Nem is tudom miért nem lázadtunk fel!

Aztán nőtársaim még biztos emlékeznek rá, hogy már két hetes korban gyakorlatilag megkezdtuk a babák elválasztását gyümölcslevelek adásával. Tettük ezt jóhiszeműen, a tudomány nevében, hiszen – mondták – kevés a vas az anyatejben. Ami igaz is, de az a kevés tökéletesen felszívódik. Na és a tápszerek! Ingyenesek voltak, sokat ártottak, (akárcsak a tehéntej hígítások) bár nem mindig azonnal, hanem felnőttkorban, a magas vérnyomás, szív-érrendszeri betegségek, elhízás, allergia formájában.

Sajnos akkoriban a 2-3 hónapos babák többsége már nem kapott anyatejet, és kivételes volt az 1 éven túli szoptatás. Mára, hála Istennek, megfordult ez a folyamat, most a 3 hónapos babák nagy többsége anyatejes, és nem ritka a két éven túli szoptatás sem.

Szeretnék néhány tévhitet eloszlatni, ami még ma is a szoptatás ellen hat: „Ne menj rooming-in-be, mert ott nem lehet pihenni.” Kedves Kismamák! Mi nem választhattuk azt, hogy a kisbabánkkal lehessünk, és higgyétek el, nagyon rossz volt. Éljetek ezzel a lehetőséggel! Sokkal hamarabb beindul a tejelválasztás, ha mindig szophatnak a babák, amikor felébrednek. Nem kell félni, napi 20 órát alszanak, az alatt azért lehet pihenni.

A másik: „Lázás anya ne szoptasson, mert forró a teje.” Erről van egy kedves emlékem. Egy dédpapa hívott egyszer kétségbeesetten, hogy lázas az unokája, reggel óta nem mer szoptatni. A baba viszont nem fogad el mászt, csak sír. Mit csináljanak vele? Hát mit? Szoptassa meg az édesanyja! És a kezébe adtam a kicsi fiút. A velem egyszerre érkező orvossal ellágyulva néztük őket, nagyon szépek voltak. Természetesen nem lett a picinek semmi baja, sőt az anya betegségét sem kapta el, hiszen a tejben már ott volt az ellenanyag.

De a „vizes tej”-ről is hallani. Természetesen sok víz van benne, mint minden folyadékban, és tudjuk, hogy a szoptatás elején valóban hígabb tej jön, hogy oltsa a csecsemő szomját. A vége, a hátsó tej viszont sűrűbb, laktatóbb. Ezért fontos, hogy elég ideig legyen mellette a baba.

Gyulladt mellből is lehet, sőt kell is szoptatni, hogy megszűnjön a tejpangás. Segíthet egy megpuhított káposztalevél a melltartóban elhelyezve. A meleg pára fellazítja a fájdalmas csomókat, így könnyebben kiüríthető az emlő.

Befejezésül egy gyerekszój: A baba türelmetlenül nyöszörög, szopizni szeretne, anyukája még reggelizik. Nővérkéje odamegy hozzá, fölül hajol, s megkérdi: akarsz enni az én cicimből?

Kissné Ágoston Éva védőnő

Jogsegély!

Bővült a jogi segítséget nyújtó irodák hálózata azzal a céllal, hogy a munkavállalók, a vállalkozók és az álláskeresők ingyenesen minőségi és elérhető jogi szolgáltatáshoz jussanak.

AJogpont+ hálózat hét régió több mint 150 településén működtet irodát. A hálózat ügyfélszolgálati irodái Tatabányán, Tatán és Oroszlányban is elérhetők.

Az Új Széchenyi Terv keretében a Társadalmi Megújulás Operatív Program támogatásával az idén július elején elindult projekt célja, hogy a rászoruló állampolgárok – különösen a munkavállalók, az álláskeresők, a fiatalok, az 50 év felettek, a vállalkozók és a vállalkozni szándékozók – ingyenesen minőségi és elérhető, személyre szabott jogi segítséghez jussanak.

A kezdeményezés az 2009-2010 között sikeresen működő Jogpont Hálózat alapjaira épül, annak továbbfejlesztésével azonban a mostani, 2014. május 31-ig finanszírozott projekt a jogterületek bővítésével és a tanácsadás formáinak szélesítésével az eddiginél hatékonyabb segítséget nyújt. A kizárólag magánszemélyeknek nyújtott jogi szolgáltatás a munkajog, a társadalombiztosítás, a családjog, a cégjog, a közigazgatási jog, a pénzügy és az adójog területére terjed ki.

A Jogpont+ irodákban a lehetőséggel élők személyesen ügyfélfogadási időben, emellett telefonon, e-mailen és online is fordulhatnak kérdéseikkel a szakemberekhez. A **www.jogpontplusz.hu** honlapon minden információ, közöttük a

Jogpont+ irodák címei és ügyfélfogadási időpontjai, valamint az ország minden pontjáról vezetékessé vonalon ingyenesen elérhető zöld számok is megtalálhatók.

Jogpont ügyfélfogadás településünk környékén:

Tatabányán, a Komáromi u. 16. sz. alatt:

Dr. Lanczner Gabriella és Dr. Partali László minden hétfőn, kedden, szerdán 8–11, minden pénteken 14–17, a hónap első szerdáján 15–16, a hónap első csütörtökén 8–9 óra között várja az érdeklődőket.

Oroszlányban, a Szent Borbála tér 1. sz. alatt:

Dr. Vasi Gizella a hónap első és harmadik hétfőjén 9–11, a hónap második és negyedik hétfőjén 15–17 óra között tart ügyfélfogadást.

Tatán, a Kossuth tér 1. sz. alatt:

Dr. Szalai László minden páros hét hétfőjén 9–12, minden páratlan hét hétfőjén 14–16 óra között várja a Jogpont ügyfélszolgálatához fordulókat.

Bejelentkezés nem szükséges, az ügyvédek érkezési sorrendben fogadják az ügyfeleket!

A női tipegők, férfi cipők, csizmák, papucsok és stoplisok mestere: Tubi bácsi pajtása

Volt a Tatabányai Bányász élvonalbeli labdarúgó csapatában egy környei meghatározó és nélkülözhetetlen „csapattag” több mint két évtizedig. Lakat, Temesvári, Tornyi edzősége alatt teljesített szolgálatot, a pályán mégis csak a mérkőzés előtt lehetett látni...

Eri János elkötelezett, a cipész mesterséget hivatásának érző ember volt mindaddig, ameddig dolgozott és még nyugdíjba vonulása után is sokáig. Ahogy mesélte, Környe „szolgálatában” is állt, hiszen elvállalta azokat a pár öltéssel járó javításokat, apróbb ragasztásokat, kis munkákat is, amiből nem lehetett a meggazdagodásra számítani, de mindig nyugodt szívvel feküdt le, mert tudta: segített időseknek, fiatalnak, akik vagy ragaszkodásból vitték el hozzá a féltett cipőt, táskát – remélve, hogy még megmenthető – vagy kényszerből, mert nem tellett újra... és ez utóbbi elég sokszor fordult elő az elmúlt évtizedekben.

Eri János 1959-ben végezte el az iskolát. Akkoriban csak protekcióval lehetett bekerülni suszterinasnak, nagy keletje volt a jó mesterembernek, nem volt szégyen a kétkezi munka, a cipőket pedig addig viselték, ameddig lelket lehetett még lehelni beléjük. Nem mindennapi tehetségét bizonyította, hogy cipésztanulóként részt vett a megyei szakmai versenyen, amit meg is nyert, aztán jött az országos megmérettetés, és mert első helyen végzett, előbb is szabadult, nem kellett vizsgáznia. Ő már régen dolgozott, mikor a társak még a vizsgákkal bajlódtak.

A Cipész Ktsz-nél helyezkedett el, ahol 22 évig javította, és szebb-nél-szebb bőrből készítette a lábbelikeket. Aztán egy szép napon „elcsalták” a focicsapathoz Tatabányára. Kellott a jó szakember,

1984. május

a mester, hiszen abban az időben még nem voltak flancos egybeöntött stoplis cipők. Ahogy János meséli, ment a csapattal mérkőzésről-mérkőzésre, ott ült a kispadon, bárhol léptek pályára a fiúk. Komoly szerepe volt, olykor „felderítőként”. Ki hinné? Voltak ugyanis olyan csapatok, akik jól belocsolták a 16-os környékét, hogy mély legyen a talaj, túljárva ezzel az ellenfél eszén. De nem Jánosé! Meccs előtt bejárta a pályát, feltérképezte, hogy a küzdőtér mely részén milyen a talaj, mély-e vagy éppen kemény, hepe-hupás? Múltán megtörtént a bejárás, elővette a „dokortáskáját” és kezdődött a tudomány: beállítani vagy, felszerelni a talajviszonyoknak megfelelő stoplikat, megjavítani, kicserélni a játék hevén megrongálódott cipőket. Fontos ember volt a csapatnál, vitték magukkal mindenfelé: Svédországba, Romániába is eljutott akkoriban. Mint meséli, mindig jó volt a hangulat, a csapatszellem, jó volt a viszony mindenkiel, különösen jó pajtása volt a gyúró Tubi, „emberi” nevében Sándor Imre, akivel sokat bolondoztak.

Focicsukás időszakáról tanúskodnak a falon látható tablók az egykori „nagyokról” Szabó Gyuri, Kiprich József, Plotár Gyula, Vince Pili, Kiss Imre és a többiek képeivel. A vitrinben őrzött több mint négyszáz jelvény begyűjtése sem volt kis feladat, őri az emléket megannyi útnak, melyet a csapattal tett meg.

Sajnos, ma már nincs szükség stoplik cseréjére a nagyoknál, mondja a mester szomorúan, hiszen más világ járja, de azért volt olyan örömteli emléke nemegyszer, amikor a környező városokból, településekről irányították hozzá a focipalántákat a javításra váró stoplisokkal, mondván, ha Környén az Eri János nem tudja megjavítani, akkor senki sem, s akkor az a cipő kidobásra ítéltetett.

Merthogy a mester valóban mindent megtett, olykor még a lehetetlent is megpróbálta, hogy életet leheljen a tulajdonosok féltett, szeretett kincseibe: a csukákba, a kigyúrt, lábhoz igazodott cipőkbe, szandálokba, csizmákba, papucsokba, táskákba és focilabdákba, hiszen azokon is varrta, javította az elnyűtt bőrt megszámlálhatatlanul az eltelt évtizedekben.

Példamutató élete, családseretete bizonyítja, hogy suszterként is lehet irigylésre méltó karriert csinálni, boldog, teljes életet élni. Ez a szakma, mint oly sok másik is, már-már kihálóban van, pedig az ilyen mesterek, mint János tudnák megszerettetni és átadni a fortélyokat, a tikokat, a feledésbe merülő szerszámok használatát a fiatal nemzedéknek.

Molnárné Varga Katalin

Earl János és „Tubi”, azaz: Sándor Imre
1978 áprilisában

Szivárványos körút Erdélyben

A Szivárvány Táncegyüttes bátor hegymászó részére, aki 2012. július 27. napján nem mindennapi kitartásról és merészségről tanúbizonyságot téve, halált megvető bátorsággal a csúcsra mászva felgyalogolt a Torockói Székelykő 1128 méteres sziklagerincére... – áll azon az Oklevélen, amely igazolja a környei szivárványos táncosok „végtagjai nem kímélését”. De a gyerekek tánc közben sem kímélik „végtagjaikat”...

Eről is tanúbizonyságot tettek Erdélyben. S őket és kísérőiket az oklevél mellett még számtalan élmény emlékezteti hosszú éveken át a szivárványos erdélyi körútra... ahonnan fájó szívvel indultak haza, s azaz az ígérettel, hogy jövőre visszatérnek...

„Magyar, német és szlovák elemek keverednek a környei Szivárvány Táncegyüttes repertoárjában. A sokszínű csoport táncában benne rejlik a múlt, jelen és jövő... Környe lakossága a történelem kényszerű népességmozgásának következményeként keveredett német nemzetiségű és a Csallóközből áttelepített magyar ajkú családokkal. Érthető az ezerarcú múlt, és éppen ezt a sokszínűséget hivatott szimbolizálni a csoport neve. A nemzeti hagyományok mellett a tagok felelősségüknek érzik a felvidéki szokások felelevenítését is... A székelyudvarhelyi rendezvényre az Artera Alapítvány meghívására érkeztek...” – a többi között ezek a sorok jelentek meg „Szivárvány a Sokadalom egén” címmel a székelyudvarhelyi Míves Emberek Sokadalmának Lapjában július végén, amikor a környei fiatal táncosok – régi álmat váltva valóra – Székelyföldön is megmutathatták, milyen páratlanul sokszínűek és tehetségesek.

A fellépésig és az erdélyi körútig azonban hosszú út (szó szerint is) és tervezgetés, izgalom, majd egyre türelmetlenebb várakozás vezetett. Mígnem elérkezett július 26-a, s a hajnali indulás...

A folytatásról László Márta szervező, táncegyüttes vezető számolt be. (Az „útinapló” teljes terjedelmében a www.kornye.hu portálon olvasható.)

Az ártándi határátkelőig meg sem álltunk, majd hosszabb pihenő következett Királyhágón. Első célunk Torockó volt, ahol az unitárius egyház turistaházában már vártak minket. A szobák elfoglalása után útnak indultunk, hogy bejárjuk a tordai hasadékat.

Torockó az egyik legszebbnek tartott Európa Nostra Díjas település Erdélyben, a Világörökség része. Megnézve a települést, s annak nevezetességeit, egyfajta időutazásban volt részünk. Az utókornak megőrzött szász stílusú fehér házak között a hegyből fakadó forrás vízből merítve vizsgáltuk, vajon igaz-e a monda: Torockón kétszer kel fel a nap... S valóban, a település fölé magasló, 1130 méteres Székelykő sziklatömege mellett balra kel, majd megbújik mögötte, s onnan kikerülve újabb napfelkeltének lehettünk szemtanúi...

A következő napon indultunk tovább Székelyudvarhelyre, ahova az Artera Alapítvány meghívására a Míves Emberek Sokadalmára voltunk hivatalosak. Népművészeti kiállítás és vásár, szórakoztató programok, koncertek három napon át – ez jellemzi dióhéjban az udvarhelyi sokadalmat, melyben nekünk is részünk volt.

Másnap Szejkére, Orbán Balázs, a legnagyobb székely író, etnográfus egykori birtokán lévő síremlékéhez látogattunk el, majd fél napos kirándulást tettünk a parajdi sóbányába. Nagy élményt jelentett mindenki számára a 120 méter mélyen elénk táruló földalatti csoda, Európa legnagyobb látogatható, ma is működő sóbányája játszóterekkel, templommal, kiállításokkal.

Másnap útra keltünk Csíkszeredára, ahová a Hargita Nemzeti Székely Népi

Együttes meghívására érkeztünk. Meglepetésünkre a táncosok ajándékokkal „sztárcsapatként” fogadták együttesünket: körbevezettek székházukban, előadást rögtönöztek, majd bevonták a csoport tagjait is a több mint egy órás közös táncba. Látva az ottani profi táncosok tudását, lelkesedését, megállapítottuk: joggal vihették őket az erdélyi magyar kultúra hírére Dél- Koreába a Világkiállításra...

Ellátogattunk Csíksomlyóra, majd továbbutaztunk Lázárfalvára, az András Alapítvány rendezvénybirtokára. A gyermekek számára rendkívüli élményt jelentett – többek között – a csűrben alvás, a bátrabbaknak a szabadban mosakodás, a hajnali madárles, s háziasszonyok ételkészítése.

Másnap a csoport tagjai által nagyon várt kirándulás következett a Szent Anna tóhoz, Európa egyetlen természetben megmaradt vulkáni tavához. Este vendéglátónk, a Hargita Együttes vezetője csíki táncokat tanított, majd – csűr ide, csűr oda – a 21. sz. csodájának köszönhetően éjszakába nyúló projektoros mozi mozi mozi zártuk az eseménydús hetet.

Az utolsó reggel kissé szomorúan csomagoltunk, megígértük a kedves házigazdáinknak, hogy jövőre visszajövünk...

Erdélyi nagykörutunk nem jöhetett volna létre Környe Község Önkormányzata, az „Értetek Nebulókért” Alapítvány, a Szülői Munkaközösség, a Szivárvány Táncegyesület és a szülők támogatása nélkül! Továbbá köszönetet mondunk csoportkísérőinknek, Staudinger Ágotának, Farkas Évának, s végül, de egyáltalán nem utolsó sorban a sofőröknek, Berényi Tibornak, Varga Péternek, Reményi Sándornak, akik biztonságosan, balesetmentesen levezették a több mint két ezer kilométert.

Köszönjük!

László Márta

Anyáink, nagymamák receptes könyvéből

Női szeszély édesanyám receptes könyvéből

Hozzávalók a tésztához:

- 35 dkg liszt • 10 dkg zsír vagy margarin
- 2 dkg élesztő • 2 dl tej • 1 kanál cukor
- 4 tojás sárgája • pici só

Elkészítése:

Langyos, cukros tejbe felfuttatjuk az élesztőt, a fenti hozzávalókat összekeverjük, tepsibe simítjuk és hagyjuk kelni, majd félig megsütjük.

A tojás fehérjét 15 dkg cukorral kemény habbá verjük. A félig megsült tésztára baracklekvárt kenünk, és arra rásimítjuk a felvert habot, vagy rácsozzuk a habbal, és készre sütjük.

Jó étvágyat kívánunk!

Molnárné Varga Katalin

Megérkeztünk!

„Mint a fény az árnyat, záport a virág,
mint patak a medrét, madarat az ág,
mint sóhajos nyári éjjel a fák az eget
– mindenkinél jobban téged így szerettelek.”

Augusztusban három aprócska
állampolgárral gyarapodott községünk.

Sok szeretettel köszöntjük

Aradi Attila és Kovács Katalin
kislányát Emesét,

Wéber Viktor és Puskás Anikó
kisfiát Hunort,

valamint

Kertész József és Gál Gizella
kisfiát Józsefet.

Szüleiknek és a babáknak hosszú,
boldog életet kívánunk!

A Korona nem csupán a királyok kiváltsága!

Látogasson el hozzánk, s érezze fejedelmien magát az M1-es autópálya Győr felé vezető oldalán Remeteség-pusztánál.

A Korona Étteremben minden nap 6.30–21.00 óráig várjuk vendégeinket. A la carte kínálatunkban a magyar és nemzetközi konyha széles palettájáról választhat a pacaltól a fetás csirkemellen keresztül a királyrákig. Éttermünk természetesen csakis kiváló és friss, házi alapanyagokból készíti az ételeket, s a lisztérzékenységben szenvedők is jóllakottan távozhatnak.

Egyedi megrendelések alapján vállaljuk vegyes- és hidegtálcák készítését, sőt, éttermünk otthonába varázsoljuk! Legyen kisebb-nagyobb családi esemény, ballagás, születésnap, házassági évforduló, a Korona Étterem külső helyszínen is a rá jellemző, magas színvonalon gondoskodik a vendéglátásról, igény szerint a szükséges tállakról, evőeszközökről, poharakról, izléses terítésről.

Jó étvágyat és ezen hirdetés felmutatóinak

2013. június 30-ig 15%-os kedvezményt kínálunk az ételfogyasztás árából a Korona Étteremben, vagy azon a helyszínen, ahová varázsolják vendéglátásunkat!

Ne feledjék! A Korona nem csupán a királyok kiváltsága!
Látogasson el hozzánk és érezze fejedelmien magát!

www.koronarestaurant.hu • Telefon: 06 34 487 366
Szeretettel várjuk: Tiba-Szögyényi Andrea és Tiba Sándor

Születésnaposok

„Tartogat még az élet szépet
Még, ha lassabb is már a lépted.
Gyönyörködj kerted virágában
Füred meg a napsugárban.”

A környei önkormányzat nevében sok
szeretettel köszöntjük a falu azon szép
korú lakóit, akik augusztusban ünnepelték
kerek születésnapjukat:

80 esztendő

Prekob Jánosné (1932. augusztus 14.)
Samu Istvánné (1932. augusztus 21.)

75 esztendő

Prekob István Ferencné (1937. augusztus 9.)

70 esztendő

Borbély János (1942. augusztus 2.)
Haderő Józsefné (1942. augusztus 3.)
Kurucz Imre László (1942. augusztus 29.)
Pintér János (1942. augusztus 9.)
Somogyi Györgyné (1942. augusztus 14.)

További jó egészséget és sok boldogságot kívánunk!

Programok

Kitelepítési megemlékezés

A Német Nemzetiségi Önkormányzat Környe szeretettel meghívja Önt és családját szeptember 1-jén, szombaton, a kitelepítés 65. évfordulójára rendezett megemlékezésre.

PROGRAM

17.00 óra Szentmise a katolikus templomban.

17.45 óra Koszorúzás és megemlékezés a Kitelepítési Emlékműnél.

18.30 óra Kulturális program a Községi és Tájházbán a környei Német Nemzetiségi Dalkör és a Máriahalmi Német Nemzetiségi Dalkör részvételével.

A szervezők a műsor után mindenkit szeretettel várnak egy baráti beszélgetésre, illetve egy közös éneklésre és táncra. A zenét a vértessomló HEIMATTÖNE zenekar szolgáltatja.

Szüreti felvonulás és bál

A szüreti multság idén szeptember 22-én vár mindenkit községünkben. A szüreti menet délután 2-kor indul az önkormányzat parkolójából, a Szivárvány Táncegyüttes, a környei Hagyományörző Német Nemzetiségi Gyermekcsoport, az alsós német „nemzetiségi” csoportok tanulói, az óvodás táncosok, a Német Nemzetiségi Dalkör és a Várgesztesi Vagányok a következő megállóhelyeken csalogatnak mindenkit tánccal, muzsikával a felvonulást követő multságba:

- Rákóczi utca (Bernhardt Tivadarék előtt)
- Alkotmány utcai parkoló
- Feszti utca – Kisfaludy-köz kereszteződés
- Bajcsy utca – József A. utca kereszteződés
- Hunyadi utca – Rózsa F. utca kereszteződés
- Patak utca
- Polgármesteri Hivatal parkolója.

A felvonulás lovas résztvevői meglepetéssel is készültek, a menet után a tóparton lovagoltatják a vállalkozó kedvű érdeklődőket. Az általános iskolában éjfélig, de a hangulat szerint akár tovább is tartó szüreti bálban a talpalátó Várgesztesi Vagányok szolgáltatják.

A szervező Német Nemzetiségi Önkormányzat Környe a felvonulásra és a multságba minden környeit szeretettel hív és vár!

Lovaglás és íjászat a sportpályán

Szeptember 1-jén, szombaton újabb állomásához érkezik a Mozdítsd meg „KÖRNYE”zeted 2012. programsorozat.

Délelőtt 10 órától kicsiket és nagyokat egyaránt várnak a szervezők a sportpályán, ahol lehetőség nyílik lovaglásra, s a vállalkozó kedvűek azt is kipróbálhatják, milyen ügyesen bánnak az íjjal. Aki teheti, látogasson el a sportpályára, ahol délig díjmentesen várják a programok az érdeklődőket!

Bővebb információ a 06 30 277 7909-es telefonszámon kérhető Gubicza Istvántól.

Egészség és társadalmi részvétel felmérés - a válaszadás önkéntes

Magyarországon 2012 őszén a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) és az Európai Unió Statisztikai Hivatala (EUROSTAT) együttműködési megállapodásának megfelelően kerül sor az Európai egészség és társadalmi részvétel (TÁRS-) felmérésre. Az adatgyűjtést a KSH végzi, az Eurostat előírásai alapján, a kérdezőbiztosok a községünkbe is ellátogatnak.

A felmérés elsősorban az európai uniós adatigényeket és a közösségi szociálpolitikai döntések megalapozását szolgálja, ezért az országok nagy többségében azonos időpontban, egységes előírások szerint hajtják végre.

Az adatfelvétel az emberek többsége számára bármikor elérhető társadalmi részvételi lehetőségeket, tevékenységeket vizsgálja. A TÁRS-felmérés elsősorban az egészségi problémákkal és sérüléssel, fogyatékkal élő társadalmi akadályozottságát kutatja, összehasonlítva egészséges társaik lehetőségeivel.

Magyarországon a TÁRS-felmérés 530 településen – köztük Környén is – a 15 éves és idősebb, magánháztartásokban élő lakosság körében, közel 11 ezer fő megkérdezésével zajlik szeptember 15. és október 31. között.

A sorszámozott igazolvánnyal rendelkező kérdezőbiztosok ebben az időszakban keresik fel a véletlen mintavétellel kiválasztott személyeket, és kérdőívet töltenek ki az egészségi állapotukról, a társadalmi részvételi lehetőségeikről, a munkavállalásról, tanulásról, közlekedésről, szórakozásról, társas kapcsolatokról és életkörülményeiről. A kérdőív vizsgálja azokat az akadályokat, amelyekkel az emberek a társadalmilag szokásos tevékenységeik során szembeüthetnek. A válaszadók többségét hordozható számítógép (laptop) segítségével kérdezik ki, mások hagyományos, papír kérdőíven válaszolhatnak. A válaszadás önkéntes.

A felmérés során gyűjtött adatokat a KSH az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) és a statisztikáról szóló 1993. XLVI. törvény (Stt.) előírásainak szigorú betartásával kezeli, csak statisztikai célra használja fel, név és cím nélkül, az egyéni azonosítást kizáró módon.

A felmérés megkezdése előtt a mintába bekerült személyeknek a KSH tájékoztató levelet küld.

Kiadja:

Polgármesteri Hivatal 2851 Környe, Alkotmány út 2.

A kiadásért felel:

Beke László polgármester • 06 30 7681624

A szerkesztésért felel:

Salamon Gyöngyi • 06 30 3874690

hirhozo@kornye.hu • www.kornye.hu

Nyomdai munkák: JÁ-KI PRESS Nyomdaipari Kft.

2851 Környe, Rákóczi F. u. 73.

A sokszorosításért felel: Jávorszki Zoltán ügyvezető